

XXII CERTAMEN PISTORIENSE

23 marzo 2019

Il candidato dispone di sei ore per tradurre i due passi proposti e commentarli, soffermandosi sugli aspetti che gli sembrino degni di approfondimento sul piano della lingua, dello stile e del contenuto. È consentito l'uso dei vocabolari greco-italiano e latino-italiano.

RELIGIONE, SUPERSTIZIONE E ATEISMO

Cicerone (*De divinatione* 2.72.148-150)

[148] Superstitio fusa per gentis oppressit omnium fere animos atque hominum imbecillitatem occupavit. Quod et in iis libris dictum est, qui sunt de natura deorum, et hac disputatione id maxume egimus. Multum enim et nobismet ipsis et nostris profuturi videbamur si eam funditus sustulissetsemus. Nec vero (id enim diligenter intellegi volo) superstitione tollenda religio tollitur. Nam et maiorum instituta tueri sacris caerimoniasque retinendis sapientis est, et esse praestantem aliquam aeternamque naturam, et eam suspiciendam admirandamque hominum generi pulchritudo mundi ordoque rerum caelestium cogit confiteri. [149] Quam ob rem, ut religio propaganda etiam est quae est iuncta cum cognitione naturae, sic superstitionis stirpes omnes eligendae. Instat enim et urget et, quo te cumque vertiris, persequitur, sive tu vatem sive tu omen audieris, sive immolaris sive avem adspexeris, si Chaldaeum, si haruspicem videris, si fulserit, si tonuerit, si tactum aliquid erit de caelo, si ostenti simile natum factumve quippiam; quorum necesse est plerumque aliquid eveniat, ut numquam liceat quieta mente consistere. [150] Perfugium videtur omnium laborum et sollicitudinum esse somnus. At ex eo ipso plurumae curae metusque nascuntur.

Plutarco (*De superstitione* 167D-E)

[167D] Οἱ μὲν¹ οὐχ ὁρῶσι τὸν θεοὺς τὸ παράπαν, οἱ δὲ κακοὺς ὑπάρχειν νομίζουσιν· οἱ μὲν παρορῶσιν, οἱ δὲ δοξάζουσι φοβερὸν τὸ εὔμενὲς καὶ τυραννικὸν τὸ πατρικὸν καὶ βλαβερὸν τὸ κηδεμονικὸν καὶ τὸ ἄμικτον ἄγριον εἶναι καὶ θηριώδες. Εἴτα χαλκοτύπους μὲν πείθονται καὶ λιθοξόους καὶ κηροπλάσταις ἀνθρωπόμορφα τῶν θεῶν τὰ εἴδη ποιοῦσι, [E] καὶ τοιαῦτα πλάττουσι καὶ κατασκευάζουσι καὶ προσκυνοῦσι· φιλοσόφων δὲ καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν καταφρονοῦσιν, ἀποδεικνύντων τὴν τοῦ θεοῦ σεμνότητα μετὰ χρηστότητος καὶ μεγαλοφροσύνης καὶ εὔμενείας καὶ κηδεμονίας. Περίεστιν οὖν τοῖς μὲν ἀναισθησίᾳ καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὡφελούντων, τοῖς δὲ ταραχῇ καὶ φόβῳ πρὸς τὰ ὡφελοῦντα. Καὶ ὅλως ἡ μὲν ἀθεότης ἀπάθεια πρὸς τὸ θεῖόν ἐστι μὴ νοοῦσα τὸ ἀγαθόν, ἡ δὲ δεισιδαιμονία πολυπάθεια κακὸν τὸ ἀγαθὸν ὑπονοοῦσα. Φοβοῦνται τοὺς θεοὺς καὶ καταφεύγουσιν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, κολακεύονται καὶ λοιδοροῦσιν, εὑχοῦνται καὶ καταμέμφονται.

¹ Οἱ μὲν ... οἱ δὲ: l'autore allude rispettivamente agli ateи e ai superstiziosi.